

Parochie 1
 In de pen 6
 Kunst en cultuur 8
 Klapstoel 9
 Kerk 10
 Samenleving 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdreducteur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Goordts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be

Diocesane redactie Antwerpen

Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)

fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge
 Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent
 Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt
 Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING
Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Tinne Van Litsenborg

PUBLICITEIT
 Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN
 tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN
 Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ
 NV Halewijn
 © copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Crisis in de Kerk
 nog niet ten einde

„ Het evangelie van Matteüs vertelt dat Jezus in de Hof van Olijven angstig en bedrukt werd. Kort daarvoor had Hij zijn leerlingen voorspeld dat ze Hem in de steek zouden laten. Petrus had daarop nogal kribbig gereageerd: „Ook al moet ik met U sterven, ik zal U niet verloochenen.” De andere leerlingen vielen hem bij. Het klonk overtuigend, zoals vaak bij mensen die het goede willen, maar makkelijk voor het kwaad bezwijken. Hoe moet Jezus zich hebben gevoeld, toen Hij zijn leerlingen, die Hij had gevraagd met Hem te waken, telkens weer in slaap aantrof? Ongetwijfeld triest, ontgoocheld en moedeloos door hun zwakheid.

Diezelfde gevoelens delen wellicht vele gelovigen en geëngageerde kerkmensen telkens als ze horen van nieuwe gevallen van seksueel misbruik. Eind vorig jaar raakte bekend dat de Franstalige kanunnik François Houtart, een gerenommeerd godsdienstsocioloog, zowat veertig jaar geleden zijn neefje heeft misbruikt. Daarna kwam de bekende jezuïet Luc Versteyle, de voorvechter bij uitstek van de groene beweging, in opspraak. Het parket van Antwerpen bevestigde alvast dat een klacht tegen hem is ingediend betreffende ontucht met minderjarigen in de periode 1985-1995.

Dat nu ook een aantal boegbeelden van de meer vooruitstrevende Kerk bij de schandalengolf zijn betrokken, hoeft niemand te verbazen. Het kwaad zit overal, in elk van ons. Iedereen heeft zijn duistere kanten. En geen enkele kerkvisie maakt immuun voor het kwade. Orthodoxie en strengheid in de leer zijn geen garantie voor een eervol en zuiver gedrag. Evenmin is wie Rome met de vinger wijst en het verplichte priestercelebaat als ondubbelzinnige oorzaak ziet voor de misstanden in de Kerk, in zijn persoonlijk leven vrij van zonde.

Dat voortrekkers als Houtart en Versteyle in opspraak zijn gekomen, versterkt de ontgoocheling en ontreddeering bij velen. Wie

had gehoopt dat het nieuwe jaar enig soelaas zou brengen en/of dat het ergste achter de rug was, wordt opnieuw geconfronteerd met pijnlijke feiten waarbij het vertrouwen van kinderen, jongeren en adolescenten werd geschonden. Het is dan ook geen toeval dat, na een jaar vol schandalen, het vertrouwen van de bevolking in de Kerk een historisch dieptepunt heeft bereikt. Uit een recente steekproef blijkt dat nog amper 8 procent van de Belgen vertrouwen heeft in de Kerk. In oktober 2009, vóór de golf van pedofilieschandalen, was dat nog 28 procent.

Dat de politiek nog slechter scoort (amper 6 procent) en dat ook de media, de politie, de banken, de justitie, het onderwijs en de gezondheidszorg aan vertrouwen inboeten, is een schamele troost. De afkalking van het sociale kapitaal treft iedereen. Uitgerekend Kerk en geloof zouden vanuit de evangelische boodschap voor een betere samenleving moeten opkomen en als bindmiddel in de samenleving moeten fungeren. Wederzijds vertrouwen, respect en solidariteit kunnen door de politiek immers alleen in materiële en juridische zin worden ingevuld. Zolang de Kerk evenwel door schandalen wordt geteisterd, blijft het vertrouwen in haar geschonden en is haar wervende en bezielende maatschappelijke kracht minimaal. Daarom is het van het allergrootste belang dat ze haar geloofwaardigheid terugwint.

Jezus overwon zijn gevoelens van onrust en angst met een daad van opperste zelfopoffering. Zijn leerlingen erkenden zijn woorden van eeuwig leven en volgden Hem. Dat is de grote opdracht waarvoor ook wij nu staan, met name: ons verdriet en onze pijn te verwerken en Hem te volgen, om met vernieuwde krachten in deze gesecculariseerde samenleving zijn boodschap van hoop en bevrijding te verkondigen. In het besef dat aan de crisis die we nu doormaken, ooit een einde komt.„

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Veerle Hegge

KERK & leven, 15 DECEMBER 2010

1. Gewoon een vraag: hoeft KERK & leven reacties zoals van André Minten in het nummer van 29 december op het interview met Veerle Hegge wel te publiceren? Die lezersbrief getuigt volgens mij intrinsiek van weinig respect voor de opvattingen en meningen van anderen. Het is des te pijnlijker, omdat het dan nog gaat over geëngageerde gelovige medemensen. Daarenboven strookt deze lezersreactie niet met christelijke waarden zoals verdraagzaamheid en vrijheid van mening.

Uw 'apolitieke' artikel over de inzet van Veerle Hegge heeft ons trouwens geleerd dat zij (en waarschijnlijk wellicht zovele andere Vlaams voelende en Vlaams denkende gelovigen) zich volledig belangeloos inzet voor de medemens en dat zij daarbij in stilte en zonder veel tromgeroffel aan de weg timmert voor een meer sociale, rechtvaardige en oprechte christelijke samenleving voor iedereen.

Frank VAN BEEK, Rotselaar

2. Proficiat voor uw interview met Veerle Hegge. Dat was nog eens een positief artikel over een gewone huismoeder die ervoor kiest thuis te blijven om voor haar kinderen te zorgen. Op die manier heeft ze ook nog wat tijd voor vrijwilligerswerk. Ze mag dan ook nog de echtgenote van Bart De Wever zijn, het positieve verhaal van gewone mensen mag ook wel eens aan bod komen.

André HAUCHECORNE, Puurs

3. Ik las de lezersbrief van André Minten in KERK & leven van 29 december met afschuw. Hoe kan iemand die zich christen noemt, zulke hatelijke brief over iemand schrijven. Hoe tactvol is dat in de kerstperiode? Hoe kun je iemand die zich ten volle voor haar gezin en haar parochie inzet, veroordelen wegens de Vlaams-politieke overtuiging van haar echtgenoot! Eddy VISSERS, Merksem

Noot van de redactie: De voorbije weken ontvingen we massa's brieven met steunbetuigingen voor Veerle Hegge en met dank voor de publicatie van het interview. Helaas kunnen we die brieven niet allemaal publiceren. De redactie dankt niettemin alle brieverschrijvers en sluit de discussie hiermee af.

Wie zonder zonde is...

KERK & leven, 29 DECEMBER 2010

Ik las mooie dingen in het laatste nummer van 2010. Onder meer, in de bijdrage van Bert Claerhout, wat Fabrice Midal over Jezus zegt en ook wat Marcel Braekers vertelt over Meester Eckhart. Ik waardeerde in het bijzonder ook het gesprek met abt Manu Van Hecke, op de bladzijden van het bisdom Brugge.

Zo heb ik ook altijd gereageerd in verband met bisschop Vangheluwe. En niet zoals zovele 'haatmailers'. Ik ontmoette Vangheluwe driemaal in levende lijve: tweemaal voerde ik een heel kort gesprek met hem op straat, als Bruggeling. De derde keer zag ik de man zich langs de gevels van

de huizen gebogen voortbewegen, wellicht op weg naar de Sint-Salvatorskathedraal. Het bleek kort voor de dramatische onthullingen. Hij ging al gebukt onder een zware last en een niet meer af te wenden lot.

't Blijft een mooie, maar moeilijke opdracht: leren nuanceren. En wie zonder zonde is...

Maurits DECOEN, via e-mail

Rede en geloof

KERK & leven, 5 JANUARI 2011

In een lezersbrief in KERK & leven van 5 januari schrijft Willy Van Ghysegem onder de titel *Rede en geloof*: „Meer en meer zullen gelovigen dan ook Christus verkiezen boven de Kerk.” De veel gelezen mening: „Christus wel, de Kerk niet!” mist haar invloed niet.

Veertig jaar van individualistische interpretaties van het evangelie hebben ons gebracht waar we vandaag staan. Mensen verlaten de Kerk, omdat ze de regels en de voorschriften niet willen volgen. Wie het evangelie eerlijk leest, weet dat ook Christus die regels en voorschriften niet naast zich neerlegde, integendeel.

De weg die de Kerk wijst, is nog steeds de meest veilige, hoe moeilijk we het daarmee soms ook hebben. Paulus zegt: „Waarom doe ik het kwaad dat ik niet wil en doe ik het goede dat ik wel wil, niet?” Met een eigengereide mening heeft al menig mens zichzelf en zijn evenmens veel leed en schade toegebracht, vroeger en vandaag.

Als de pedofielen, binnen en buiten de Kerk, de regels en de voor-

schriften van de Kerk hadden gevolgd dan zou het kwaad – gepleegd door een kleine minderheid binnen de Kerk – niet zijn geschied. Werden ze door hun verstand misleid of zijn ze in de val van de tijdgeest getrapt?

Gerard HERMANS, Langdorp

Latijnse ritus

KERK & leven, 29 DECEMBER 2010

Graag een reactie op de lezersbrief van Guy Van Haelst in uw nummer van 29 december. Ik zing sinds dertig jaar in ons parochiaal zangkoor. Tijdens de vieringen neemt de koorleider plaats aan het orgel en ik mag dan het koor en de samenzang leiden. Wij brengen een mix van vierstemmige liederen en Nederlandstalige liederen uit *Zingt Jubilate*. Die liederen worden door de koorleden en de meeste mensen in onze kerk met veel enthousiasme meegezongen. Het juiste begrip van de tekst ligt mee aan de basis van het enthousiasme waarmee gezongen en gevierd wordt.

Ik heb veel respect voor het gregoriaans als kunstvorm, maar het is, op enkele gevallen na, *passé*. De tijd van de onverstaanbare formules in de beslotenheid van het koor is gelukkig voorgoed voorbij. Religieuze liederen worden goed en van harte meegezongen als de mensen de tekst ook ter harte nemen. Zij leveren daarmee hun bijdrage aan het werkklinken van het woord Gods.

Lang leve Vaticanum II!
 Luc VANKERSCHAUER, via e-mail